

Je doet het samen

Annemie Lowet (Dagbesteding), Marlie Baerts –van de Boorn (Groepbegeleider), en Renée van Neer (Dagbesteding) gaan in gesprek over hun tijd bij Maasveld.

V.l.n.r.: Annemie, Marlie en Renée

Annemie: Ik ben op mijn 17e begonnen met een oriëntatiejaar in de zorg en vervolgens heb ik de opleiding ziekenverzorging gedaan en gewerkt in een bejaardentehuis en verpleegkliniek. Ervaring waar ik nog altijd profijt van heb. Op mijn 21e ben ik aangenomen bij St. Anna met de bedoeling om naar Maasveld te komen. Na een half jaar bij St. Anna gewerkt te hebben, ben ik naar Maasveld gekomen. Sinds die tijd heb ik lang op de woongroepen gewerkt, maar daarin wel geregeld van groep gewisseld. In 2002 ben ik overgestapt naar dagbesteding. Ook daar heb ik vanalles gedaan. En het contact met cliënten is toch steeds weer anders.

Marlie: Ik ben in Op de Bies begonnen aan de opleiding Z-Verpleegkundige bij het toenmalige Watersley in Sittard. Na de opleiding heb ik een half jaar bij Op de Bies gewerkt en ben toen naar Maasveld overgestapt. Ik heb altijd op een groep gewerkt, maar in al die jaren wel regelmatig van groep geswitcht. In het begin werkten we ook nachtdiensten. Iedereen werkte toen ook fulltime (destijds 40u per week), en had je soms diensten van wel 11 dagen achterelkaar. Dat is nu (gelukkig) wel anders. Maar toen wist je niet beter. En doordat iedereen fulltime werkte, overlaptten de diensten 's middags. Je was met meer mensen op de groep, terwijl je nu vaker alleen bent.

Renée: Ik ben destijds samen met 5 andere dames uit Maastricht begonnen aan de opleiding Z-Verpleegkundige in Heel. Daarvoor heb ik nog de opleiding Kinder- en jeugdverzorging gedaan. Mijn eerste dag bij Maasveld begon met een Heilige mis, samen met mijn ouders. Ik weet het nog goed, mijn vader zat naast een client die graag spullen 'stal'. Ze had mijn hele vaders colbert leeggehaald. Na de mis kregen we een rondleiding bij Maasveld.

Begintijd

Ik ben destijds samen met Marlie als eerstejaars leerling begonnen op afdeling 'In de Mits 2'. Na mijn opleiding heb ik een aantal jaren op de groepen gewerkt. Toen ik zwanger werd van mijn eerste kind ben ik overgestapt naar de vaste nachtdienst. Dat heb ik 16 jaar gedaan, waarna ik terug ben gegaan naar de groep (Marconistraat). En sinds een jaar werk ik op de Dagbesteding. Daarnaast heb ik jaren als pedicure gewerkt op Maasveld waardoor ik heel veel cliënten ken. Wat ik me nog goed kan herinneren uit de begintijd is dat mensen kwamen vragen of het een vakantiepark was, ze wilden graag een huisje huren.

40 jaar in dienst

Alle drie de dames geven aan nooit gedacht te hebben 40 jaar bij Maasveld te blijven werken. Sterker nog: alle drie wilden ze eigenlijk helemaal niet met gehandicapte kinderen werken. Maar tijdens hun opleiding kwamen zowel Marlie als Renée terecht bij Op de Bies.

Renée: "Ik kan me herinneren dat ik daar een rondleiding kreeg en dat ik tegen mijn moeder zei: daar ga ik nooit werken..."

Ook Annemie en Marlie geven aan dat ze in het begin erg moesten wennen aan de klanten. Desondanks zijn ze toch gebleven.

Marlie: "Je bouwt toch een band op met klanten, met sommige heb je echt een mooie connectie. Enkele bewoners ken ik zelfs nog als schoolkind!"

Annemie: "Ik vind het belangrijk om open te blijven staan voor vernieuwingen"

Renée: "Naast de bewoners zijn ook je collega's heel belangrijk. Ook al zijn er soms lastige situaties met bewoners: je doet het samen.

Annemie: "Soms zie je collega's weggaan, maar toch ook weer snel terugkomen naar Maasveld. Overal is wel wat. En de uitdaging blijft voor mij door de veranderingen in klanten of je dat je zelf eens van groep wisselt.

Marlie: "En zodra er een nieuwe bewoner komt is de hiërarchie in een groep gelijk anders. Dat zorgt ook voor de uitdaging en afwisseling.

Annemie: "Ik vind het ook belangrijk om open te blijven staan voor vernieuwingen, jongeren hebben ook iets toe te voegen.

Marlie: "Dat houdt je ook alert, soms doe je dingen automatisch en vragen zij: waarom doe je dat zo?"

Vroeger en nu

Renée: "Het grootste verschil is voor mij de bejegening. Er wordt nu veel meer gekeken naar de bewoner zelf, terwijl men vroeger veel meer naar het geheel keek. Toen ik vanuit de nachtdienst weer overstapte naar de groep was het voor mij echt een soort shock, in positieve zin. Er was zoveel veranderd in de bejegening richting klanten.

Ik heb in mijn begintijd een keer een prijs gewonnen van de Paulus stichting, in het kader van autisme. Destijds deden we alles als groep: als we gingen wandelen, gingen we met zijn allen tegelijk: 3 man personeel ging met 8 bewoners wandelen. Dat werd een grote chaos. Toen heb ik voorgesteld om dat te splitsen in kleinere groepjes verdeeld over de dag. Daarmee won ik de tweede prijs: 2.000 gulden. Het lijkt nu heel logisch, maar het was toen een grote stap om niet meer alles samen te doen. Ook zwemmen deden bijvoorbeeld destijds met 6 bewoners tegelijk. Later werd dat 1-op-1 of 1-op-2."

Marlie: "In de begintijd lagen bewoners ook nog samen op een slaapkamer. En iedereen draaide nachtdiensten. Je had dan 2 afdelingen waar je nachtdienst draaide, om en om een uurtje. Dus als net in dat uur dat je niet aanwezig was iets gebeurde, kreeg je daar niets van mee. Er was geen systeem."

Annemie: "Zo had je bij St. Anna in de begintijd nog slaapzaken. Ik moest dan nachtdiensten draaien, je werd de hele nacht wakker gehouden. Was afschuwelijk.

Werken met computer

Marlie: "Ik vond zelf de omslag naar het werken met computers een grote verandering. Er was vroeger veel meer tijd voor de cliënten. Er gaat nu zoveel tijd zitten in het bijwerken van zorgplannen. Renée en Annemie beamen dit.

Annemie: "Het is een totaal andere manier van werken waarin we niet geschoold zijn. Je blijft nu soms maar klikken, in sommige opzichten was die klapper een stuk sneller en makkelijker. Vroeger was er wel niet zo'n uitgebreid dossier als nu."

Vakantie

Renée: "Vroeger gingen we elk jaar een week op vakantie met de bewoners, dat was echt fantastisch."

Annemie: "Ook had Maasveld vroeger eigen busjes waar je mee op pad kon. Dat is tegenwoordig allemaal niet meer. Door een andere financiering van de zorg is er minder geld voor dit soort zaken. Maar dat is wel erg jammer."

Marlie: "Er was toen ook veel meer persoonlijk contact: als je iets moest hebben van een andere afdeling liep je ernaar toe. Tegenwoordig gaat alles per mail. Je kende ook iedereen. Annemie vult aan: "En als je mensen kent, loopt het contact ook makkelijker. Je durft sneller te bellen of te vragen. Het zorgde voor mee verbondenheid."

Leuke herinnering

Unaniem: "De dag van de verpleging! Op die dag werd een altijd een zeskamp voor personeel georganiseerd. We werden dan ingedeeld in teams, en verkleed gingen we een zeskamp doen waar bewoners kwamen kijken. Ook de feesten waren groter. Toen St. Anna 125 jaar bestond was er bijvoorbeeld een feest in Kasteel Hoensbroek. Daar mocht je samen met je partner naartoe, je werd zelfs met een bus thuis opgehaald. We kregen ook allemaal een horloge gekregen met het embleem van St. Anna."

Marlie: "Ik vind het ook echt jammer dat we nu maar zo'n kleine zaal hebben voor activiteiten. Ik snap dat men bewoners wil stimuleren om ook meer 'naar buiten' te gaan, maar een groot deel van onze bewoners kan dit simpelweg niet."

Marlie: "Vroeger was er meer persoonlijk contact, en kende je iedereen"

Toekomst

Renée: "Grootste verandering voor de toekomst is denk ik de verandering in de bewoners. De cliënten waar wij vroeger mee werkten, zijn er steeds minder. Er worden minder gehandicapte kinderen geboren. Je ziet veel meer dementie en psychiatrie. Ook blijven kinderen langer thuis wonen. Terwijl er vroeger juist werd gezegd: stop het kind maar ver weg, dan kun je er wat afstand van nemen."

Annemie: toen ik derdejaarsleerling op de Lindestok werkte, waren er ook mensen uit Amsterdam of Zeeland die hun kind bij ons op de groep hadden zitten. Soms ook alleenstaande vrouwen met kinderen. Daarvan zitten er nog een aantal op de Franklinstraat. Het blijft bijzonder om cliënten ook als moeder te zien."

Marlie: "Het contact met verwanten is ook anders geworden in al die jaren. Veel losser, of komt dat misschien ook wel omdat we zelf wat ouder zijn? Verwanten zijn nu ook veel meer betrokken." ▪